

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 171.

50de Møde.

Onsdagen den 10de April.

(Forts.)

Rampmann: Det Forslag, som her er under Forhandling, er grundet paa den Betragtning, at Arbejdsclassen i de sidste 2 Aar har havt en rigelig Fortjeneste, og det ikke alene den Deel af Arbejdsclassen, som ernærer sig ved fast Tjeneste eller har fast Løn, men ogsaa den Deel af Arbejdsclassen, der har sit Erhverv som Dagleiere. Imidlertid gaaer det af Forslagsstillerne gjorte Forslag ikke fuldt saavidt, som man maatte slutte af Motiverne til Forslaget; Forslaget gaaer nemlig kun ud paa en Beskatning af de Arbejdere, som have fast Tjeneste. Grunden dertil er ikke vanskelig at finde; det er nemlig den: de Folk, som ernære sig som Dagleiere, vidste man ikke, hvorledes man skulde ramme; men det synes mig, at allerede den Omstændighed, at man med Skatten kun rammede endeel af dem, man havde for Sie, maatte have gjort Forslagsstillerne opmærksomme paa, om man ikke muligt her vilde komme ind paa en forkeert Vej. Jeg maa da her for det første paa det bestemteste udtale mig imod det Princip, hvorpaa Forslaget er baseret; det er nemlig baseret paa en Skat af den Capital, som ene og alene bestaaer i den simple Arbejdskraft; en Erklæring om, at dette skulde være fornødent, vilde efter min Anskuelse grændse nær til en Falliterklæring. Naar det i Motiverne er fremhævet, at Arbejdsclassen i de 2 sidste Aar har havt en ikke ubetydelig Fortjeneste, saa skal jeg ikke modstige dette, men jeg skal ved Siden heraf yttre den Formening, at den Omstændighed, at Arbejdsclassen et Par Aar har havt god Fortjeneste, ikke bør kunne komme i særdeles stor Betragtning, da det er meget muligt, at der ovenpaa de 2 gode Aar kunne følge Aar, hvori Fortjenesten vil være meget ringe

(Forts.). Dernæst maa jeg ogsaa tillige fremhæve, at det neppe med Føje kan siges, at Arbejdsfortjenesten i og for sig har været for høi for dem, som oppebære den; derimod kan det vel være, at den har været noget trykkende for dem, som have maattet udrede den. Men — jeg maa gjentage det — noget Andet er det, om den har været høiere, end man maatte ønske, at den altid maatte være; thi det er dog ikke Meningen, at Arbejdsclassens Indtægter skulle reduceres til et saa ringe Beløb, som er absolut nødvendigt til deres physiske Livs Opholdelse. Hvad angaaer specielt det Forslag, som er gjort om Beskatningen af Tjenestefolk, da er der af Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 4de District (Jørgensen) bemærket, at dette Forslag ikke vil have nogen Betænkelse, blandt Andet af den Grund, at det kun er for denne Gang at der er Tale om, at beskatte Tjenestefolk, og det skal navnlig af Hensyn hertil ikke kunne antages, at denne Skat vil kunne væltes over paa Huusbonden, eller at Tyndet skulde blive mindre tilbøieligt til at tage fast Tjeneste. Jeg vil derimod erindre, at det vel er muligt, at det er for sidste Gang, at Tjenestefolk beskattes, men Tjenestefolk ville ikke fæste stor Lid til en Forsikkring om, at det er den sidste Gang, og jeg frygter meget for, at, naar vi næste Gang skulde fæste vore Folk, de da vilde sige, at de skulde have saa og saameget mere i Løn, paa Grund af det Beløb, som de antage at kunne komme til at udrede i Krigsskat. Netop fordi da Lønnen er saa høi, staaer det i Tjenestefolkenes Magt at faae et saa stort Tillæg i deres Løn, som der her er Spørgsmaal om; thi, naar Huusbonden ikke vil udrede dette Tillæg eller Skatten, saa kunne de opstige deres Condition. Det er fremhævet, at den hele Klasse af Tjenestefolk villigt vil underkaste sig denne Beskatning; det er Noget, som jeg ikke bestemt skal modstige, men jeg troer, at det er Noget,